

De International Standard Identifier for Libraries and Related Organizations (ISIL)

Koenraad Blansaer

ontslagnemend medewerker van de afdeling
Automatisering van de Koninklijke Bibliotheek van België
koenraad.blansaer@telenet.be

De ISIL, of de International Standard Identifier for Libraries and Related Organizations, is tot dusver vrijwel de enige code om bibliotheken en andere instellingen internationaal uniek te identificeren als instelling. De ISIL is een (overwegend) 'nietherkenbare code' (Egghe, 2009: 142). Zonder bijhorende referentielijst kan men de door de code voorgestelde instelling niet reconstrueren. Het betekenisdragende deel van de code is beperkt tot het geografische prefix (voor België: be- conform de ISO 3166-1-norm). Enkel dit geografisch prefix en de totale lengte van de ISIL (16 tekens) werden gedefinieerd in de corresponderende ISO-norm 15511:2009. Voor het overige wordt het formaat vrij bepaald door het nationale agentschap dat instaat voor de toekenning en het beheer van de codes. Het gebruik van de ISIL is niet verplicht en nog maar weinig verbreid. Toch kent de code interessante toepassingsgebieden zoals RFID en IBL.

Inleiding

"Am Anfang war das Sigel" schrijft Andreas Heise in een boeiend stuk over de evolutie van het bibliotheeksiglum in de 19e eeuw tot ISIL in de 21e eeuw (Heise, 2004: 305; zie ook: Wikipedia, 2010a). Het is inderdaad zo dat de bibliotheeksigla als de (nationale) voorlopers van de ISIL kunnen worden beschouwd. Het lag dan ook voor de hand dat deze afkortingen, die tot doel hadden bibliotheken uniek te identificeren, in een aantal landen (o.m. in Duitsland en de VS) in de ISIL werden geïntegreerd. Daarmee wordt ook tegemoet gekomen aan de aanbeveling van de ISIL-werkgroep¹ die stelt dat "the purpose of this International Standard is to define and promote the use of a set of standard identifiers for the unique identification of libraries and related organisations

with a minimum impact on already existing systems." (mijn cursief; ISO/DIS, 2000: 4). Een gevolg van deze integratiepraktijk is wel dat de ISIL internationaal geen vast formaat heeft en dus formeel ook niet controleerbaar is.

Uit het ontbreken van een vast formaat volgt dat de ISIL, in tegenstelling tot bijvoorbeeld ISBN, ISSN of CODEN, foutendetecterend noch foutencorrigerend kan worden gemaakt. Dat is een nadeel voor de agentschappen die de code toekennen en beheren. Tikfouten zullen bijvoorbeeld niet ontdekt worden. Maar ook kan een foute extensie (het numerieke gedeelte) er de oorzaak van zijn dat een titel aan een verkeerde bibliotheek wordt toegekend. In de praktijk echter zal het nogal meevallen met dit soort fouten omdat de code vrijwel nooit manueel maar automatisch wordt toegekend door de bibliotheeksoftware. Ook de RFID-tags worden in de regel door de leverancier van de RFID-hard-

en software geprogrammeerd. De kans op fouten is dus betrekkelijk klein.

Codes² in bibliotheken - een lange traditie

Bibliotheken hebben een sterke traditie op het vlak van codes. Een van de vroegst geattesteerde en breed toegepaste codes in de bibliotheekwereld is het Library of Congress Catalog Number (LCCN) dat ruim honderd jaar geleden voor het eerst werd gebruikt, nl. in 1898 en dat tot op heden in tal van bibliotheken gehandhaafd blijft. De lijst van codes in de documentaire informatie wordt ieder jaar langer en de toepassingsgebieden zijn sterk uiteenlopend.

In de wereld van de documentaire informatie waarin het ondubbelzinnig structureren van en verwijzen naar (bronnen van) informatie cruciaal is, ontstond door de almaar groeiende internationalisering en samenwerking tussen instellingen en organisaties op het supranationale niveau ook behoefte aan een code op instellingsniveau. Janifar Gatenby (Gatenby, 2008) heeft erop gewezen dat in een wereld waarin alle informatiebronnen, inclusief bibliotheekcatalogi, steeds meer met elkaar verbonden zijn via internet er grote behoefte bestaat aan nieuwe codes die de aanbieders van die informatie ondubbelzinnig identificeren. Uit het Manifest (Rethinking Initiative, 2007) en het White Paper (Bailey-Hainer, et al., 2005) van de Rethinking Resource Sharing-groep (bekrachtigd door IFLA in 2007) vloeit voort dat bibliotheken die in toenemende mate gezamenlijk informatie aanbieden en uitwisselen, analoog zowel als digitaal, nood hebben aan een code op instellingsniveau.

De ISIL

De International Standard Identifier for Libraries and Related Organizations heeft als doel een eenduidige, duurzame en internationale code te creëren voor bibliotheken en aanverwante organisaties. De code vindt haar toepassing in een (overwegend) technische context (bibliotheekbeheersystemen, RFID, zelfuitleen, IBL, metadata-interoperabiliteit etc.) en wordt gebruikt om elke instelling uniek te identificeren. Vergelijk het met een kenteken van een voertuig of een rijksregisternummer voor personen.

Oorsprong en achtergrond

De eerste aanzet tot de ISIL werd reeds in 1996 gegeven in een NISO-werkgroep. In 2003 werd deze als ISO-standaard 15511:2003 voor het eerst officieel gepubliceerd. In 2009 werd de ISO-standaard licht gewijzigd en opnieuw gepubliceerd als 15511:2009. Sinds 2003 hebben zich 22 landen aangemeld bij het internationaal penvoerend agentschap in Kopenhagen (de Koninklijke Bibliotheek van Kopenhagen). Naast de 22 geregistreerde landen zijn er

nog drie, niet-geografisch gebonden agentschappen: OCLC (prefixen: O- en OCLC-), Library of Congress Outside US (prefix: M-) en de Zeitschriftendatenbank van de Staatsbibliothek zu Berlin (prefix: ZDB-). Enkel bij deze organisaties wordt de code niet door een geografisch ISO 3166-1-prefix voorafgegaan.

Formaat

Het formaat van de code is zeer eenvoudig. Het bestaat uit een prefix, gevolgd door een verder niet gespecificeerde string van maximaal dertien tekens. Bij de landcodes wordt het prefix gevormd door de afkorting van de naam van het land waarin de instelling zich bevindt conform de ISO 3166-1-norm (Country Codes), gevolgd door het 'hyphen-minus'-teken. Al wat volgt ligt niet vast met dien verstande dat het totaal aantal tekens niet groter is dan zestien. In de ISO-tekst van 2009 wordt verder voorgesteld ook de ISO 3166-2 (drieletterige codes van het type: VAN (Antwerpen); WHT (Henegouwen) te gebruiken. Dit zou weliswaar de herkenbaarheid (leesbaarheid) zeer ten goede komen, maar anderzijds het aantal beschikbare tekens op instellingsniveau dermate fors reduceren dat binnen een provincie onvoldoende combinaties beschikbaar zouden blijven voor unieke identificatie.

De link met MARC

De MARC-standaard kende reeds lang voor er sprake was van de ISIL een MARC Code List for Organizations die aan (vooral Amerikaanse) bibliotheken een siglum toekent en die gedeeltelijk teruggaat op Charles Evans' American Bibliography (Evans, 1903) die op haar beurt geënt was op Joseph A. Sabin's Dictionary of Books Relating to America (Sabin, Eames, Vall, & Bibliographical Society of America. [from old catalog], 1867). Evans wilde bij alle titels in zijn American Bibliography vermelden welke bibliotheek in het bezit was van die titel. Zowel Evans als Sabin gebruikten ter identificatie van bibliotheken korte tot zeer korte codes. Zo gebruikte Sabin 'B' en 'H' om resp. de Boston Public Library en Harvard College aan te duiden. De codes werden gangbaarder naarmate er meer en meer overzichtsbibliografieën verschenen en bibliotheken ook naar elkaar begonnen te verwijzen d.m.v. de codes waarvan telkens ook een volledig overzicht werd gegeven. Deze toenemende populariteit bracht met zich mee dat de codes ook langer werden.

Vandaag de dag ligt het formaat voor de MARC 21-code voor organisaties, evenmin als voor de ISIL, vast. Enkel de maximale lengte van de code werd bepaald, t.w. acht tekens. Om deze reden heeft de Koninklijke Bibliotheek van België, in navolging van o.a. Duitsland, ervoor geopteerd ook de ISIL te beperken tot maximaal acht tekens. Het streven is bibliotheken te stimuleren voor de ISIL en MARC 21 organization code een en dezelfde code te gebruiken en de totale hoeveelheid codes daardoor te beperken. De MARC Code uit de List for Organizations kan op verschillende

plaatsen (tags) in een bibliografisch MARC-record worden gebruikt. De belangrijkste zijn de 040\$a-tag (Cataloging Source - Original cataloging agency) en de 850\$a-tag (Holding institution). Dit geldt dus ook voor de ISIL. Catalografen zouden de ISIL voor deze tags systematisch moeten gebruiken.

De ISIL in België

De VBAD en vooral Bibnet hebben enkele jaren geleden de aanzet gegeven tot gecoördineerd overleg over de ISIL n.a.v. de introductie van RFID in een aantal (overwegend) openbare bibliotheken. Omdat het toekennen en het beheer van de ISILs traditiegetrouw een taak voor de nationale bibliotheken is, werd in 2007 de Koninklijke Bibliotheek van België bij dat overleg betrokken. In 2009 werd de Koninklijke Bibliotheek door het Internationale ISIL-agentschap (Nationale Bibliotheek van Denemarken in Kopenhagen) aangeduid en erkend als Nationaal Belgisch ISIL-agentschap. Vanaf dat moment kent zij ISILs toe aan alle Belgische bibliotheken, musea, erfgoedinstellingen, archieven³, kortom aan alle instellingen die voldoen aan de voorwaarden:

- "The purpose of ISIL is to define and promote the use of a set of standard identifiers for the unique identification of libraries and related organizations with a minimum impact on already existing systems."
- "The ISIL is intended for use by libraries and agencies doing business with libraries, such as suppliers and publishers."

Geïnspireerd door de lancering van zelfuitleen in bibliotheken, was Bibnet samen met de provincies, deVGC en de RFID-leveranciers vragende partij voor een eenduidige identificator. Er was een standaard nodig om elke bibliotheek die gebruik maakt van RFID tags en systemen, uniek te identificeren ... vergelijk het met een kenteken van een auto.

In 2009 is samen met de KBR beslist tot het toekennen van ISIL-codes, en zijn de modaliteiten hiervoor vastgelegd. Bibliotheken identificeren met een code zal ongetwijfeld belangrijk worden voor nog tal van andere toekomstige toepassingen naast RFID of zelfuitleen. Denk aan nieuwe vormen van IBL, de verzameling van beleidsrelevante gegevens en de uitwisseling ervan, consultatie van de (digitale) collectie van je bibliotheek van thuis uit, enz.

Daarom wil Bibnet bibliotheken aanraden om, ook als ze momenteel nog geen gebruik maken van RFID, zich toch te registreren en een ISIL-code aan te vragen bij de Koninklijke Bibliotheek. Dit zal de procedure om nieuwe toepassingen te implementeren op het moment zelf vereenvoudigen.

Theo Gielen (theo.gielen@bibnet.be),
Ondersteuning lokale bibliotheken, Bibnet

Workflow

Voor de ISIL werd door de Koninklijke Bibliotheek een website gelanceerd (isil.kbr.be) die beknopte algemene informatie over de ISIL verschaft en de mogelijkheid biedt de code online of via een per post te versturen pdf-formulier aan te vragen.

Bibliotheken (en ook overige instellingen) die dat nog niet eerder deden dienen zich te allen tijde via deze website aan te melden bij het ISIL-agentschap en een ISIL aan te vragen, ook indien zij reeds een (oudere) code gebruiken. Instellingen die reeds voor januari 2010 een code effectief in gebruik hadden dienen contact op te nemen met de Koninklijke Bibliotheek. De code in de ISIL-databank wordt dan manueel aangepast, vooropgesteld dat de code niet conflicteert met een andere bestaande code die regulier (lees: via de website) werd aangevraagd. In dat geval moet in overleg een andere oplossing worden uitgewerkt. Meestal volstaat een eenvoudig verzoek per e-mail tot wijziging van de code. Maar ook in dat geval dient men toch eerst een code via de website aan te vragen.

Het centraal ISIL-register dient te beschikken over een aantal elementaire bibliotheekgegevens, o.a. omdat in de toekomst de lijst van toegekende codes zal worden verstuurd naar de Library of Congress (MARC 21 Organizational Code) maar ook omdat het register fungeert als nationaal adresboek voor bibliotheken. In dat verband ook wordt naast de administratieve informatie een aantal basisgegevens over de bibliotheek zoals de grootte en de aard van de collectie, de gebruikte bibliotheeksoftware en de URL van de OPAC, gevraagd.

De ISILs worden 'on the fly' gegenereerd door een eenvoudig script op basis van twee soorten gegevens, invariabele (de plaatsnaam) en variabele (het voorkomen in de database van records binnen dezelfde locatie). Het script kijkt eerst naar de locatie van de aanvrager (plaatsnaam) en genereert op basis daarvan een acroniem van drie karakters. Dit zijn de drie karakters die volgen op het prefix BE-. Normaliter bestaat dit acroniem uit de twee eerste en het laatste karakter van de plaatsnaam in de taal waarin deze werd ingegeven. Vervolgens wordt gecontroleerd of de string BE-XXX (waarbij XXX staat voor het acroniem van de plaatscode) reeds voorkomt in de database (het kan immers zo zijn dat in dezelfde plaats reeds een andere instelling een ISIL heeft aangevraagd) en wordt een 'teller' (rangnummer) toegevoegd als suffix (BE-XXX00). Deze techniek brengt met zich mee dat de codes ook niet van te voren vastliggen: ze zijn afhankelijk van de reeds in de database aanwezige codes. Dus ook al zou dat wenselijk zijn, het a priori genereren van een volledige lijst van ISILs, los van reeds gedane en verwerkte aanvragen op een bepaald moment, is niet mogelijk.

Samenvattend luidt het advies dat iedere aanvrager zich registreert en een ISIL aanvraagt, zelfs indien momenteel

nog geen gebruik gemaakt wordt van toepassingen zoals RFID of zelfuitleen. Dit vereenvoudigt de implementatie van toekomstige toepassingen en wanneer leveranciers erom zouden vragen, kan alleszins reeds de ISIL worden meege-deeld.

Toepassingsgebied

Mogelijke toekomstige toepassingen van ISIL (behalve de reeds genoemde RFID en zelfuitleen) zijn o.a. IBL, de identificatie van BIOS2-gegevens en het gebruik van ISIL in overkoepelende bibliotheeksystemen en -catalogi (gemeentelijk, provinciaal, gewestelijk, federaal en, last but not least, internationaal).

Daarnaast zijn een hele reeks toepassingen denkbaar, overal daar waar verwezen wordt naar een bibliotheek of andere instelling en het gebruik van een 'alias', een korte code, wenselijk is. Hiervan afgeleid kan de ISIL ook een adresboekfunctie vervullen omdat na verloop van tijd de verstrekker van de code (de nationale bibliotheek) over een uitgebreid register van bibliotheken zal beschikken. Zoals

gezegd kan de ISIL ook de productie van nationale en internationale gemeenschappelijke catalogi (union catalogues) faciliteren.

Ten slotte wordt het delen van informatie tussen bibliotheken bevorderd en vereenvoudigd. Een mooi en sprekend voorbeeld van een ISIL-toepassing is de ISIL-kaart (Wikipedia, 2010b). Dit is een interactieve geografische kaart van alle Duitse bibliotheken gebaseerd op de ISIL-code. De kaart is altijd actueel omdat ze haar gegevens opvraagt uit het ISIL-register van de Staatsbibliotheek zu Berlin en wordt ter beschikking gesteld via Wikipedia.

Slotbemerking

Sinds de eerste brainstormsessies over de ISIL in het midden van de jaren negentig zijn inmiddels bijna 15 jaar verstreken. De code werd officieel geïntroduceerd in 2003. Desalniettemin hebben tot dusver wereldwijd slechts 22 landen een nationaal agentschap opgericht en/of dat aangemeld bij de Nationale Bibliotheek van Kopenhagen

(tegenover bijv. 160 landen die ISBN-gebruiken). Daarom zijn er auteurs die twijfelen aan het duurzaam succes van de ISIL: "It would have promise as a nearly 'universal identifier' except that each country must have an agency designated to assign numbers. At present, ISIL is not widely adopted. Maintenance of ISIL is completely voluntary on the part of the institution. ISIL can be an important 'alias', one that may help to support active linking among other disparate identifier schemas." (Chvatal, Henderson, & Shoffner, 2006). Anderen maken voorbehoud bij het gebruik van de ISIL door niet-bibliotheken: "During its short life time ISIL has yet to become popular even in libraries and it is not yet clear how successful it is ever going to be among 'related organisations'. In theory, the system can be extended well beyond its original 'library-ish' scope; in practice, there is no guarantee that this will happen." (Hakala, 2006: 363)

In België toonden bibliotheken enkel belangstelling nadat er een praktische toepassing ontstond (RFID) en ze zijn pas in 2008 op zeer bescheiden schaal begonnen met de implementatie ervan. De tijd dat een gebruiker via Google probleemloos kan 'deeplinken' naar de holdings van bibliotheken op basis van de ISIL is naar het zich laat aanzien nog veraf. Van de oorspronkelijke ambitie om van de ISIL een wereldwijd gebruikte code te maken die ook door eindgebruikers kan worden gehanteerd (bijvoorbeeld d.m.v. een Firefox-add-on zoals reeds beschikbaar voor ISBN, DOI en Handle) is nog geen sprake. Nochtans zijn alle randvoorwaarden voor een succesvolle interoperabiliteit vervuld.

Referenties

- Bailey-Hainer, B., Needleman, M., Wanner, G., Zemon, C., Jung, E., Iddings, D., et al. (2005). *It's Time to Think Again about Resource Sharing: A Discussion Paper. Prepared by a small group of individuals who are thinking about the future.*
- Chvatal, D., Henderson, H., & Shoffner, R. (2006). *Institutional Identifiers in the journal supply chain. A white paper summary of why existing identifiers don't measure up.* Retrieved from http://www.journalsupplychain.com/press_files/Pilot_Identifier_White_Paper_20061101_final1.doc
- Coyle, K. (2006). *Identifiers: Unique, Persistent, Global.* *The Journal of Academic Librarianship*, 34 (4), 428-31.
- De Haan, T. (2009). *Het Nationaal Archief als ISO/DIS 15511. ISIL-codes voor het Nederlandse archiefwezen.* *Archievenblad*, 16-17.
- De Haan, T., Vermeeren, B., & Vermote, M. (2008). *ISIL code voor alle archiefinstellingen.* Retrieved from <http://tinyurl.com/2vg49zx>
- Egghe, L. (2009). *Information Retrieval* (pp. 180). Antwerpen: Instituut voor Onderwijs- en Informatiewetenschappen.
- Evans, C. (1903). *American bibliography; a chronological dictionary of all books, pamphlets, and periodical publications printed in the United States of America from the genesis of printing in 1639 down to and including the year 1820. With bibliographical and biographical notes.* Chicago, : Priv. print. for the author by the Blakely Press.
- Gatlenby, J. (2007). *Emerging New Roles of Union Catalogues. Research Integration and Standards*, 14. Retrieved from http://oclc.org/content/1400/pdf/NUKAT20080123_gatenby.pdf
- Gatlenby, J. (2008). *The Networked Library Service Layer: Sharing Data for More Effective Management and Co-operation.* *Ariadne*, (56). Retrieved from <http://www.ariadne.ac.uk/issue56/gatenby/>
- Hakala, J. (2006). *The seven levels of identification. An overview of the current state of identifying objects within digital libraries.* *Emerald Program: electronic library and information systems*, 40 (4), 361-71. doi: DOI 10.1108/00330330610707935
- Hamparian, D., Henderson, H., & Shaw, J. (2008). *Using institutional and library identifiers to ensure access to electronic*

SAMENVATTING

In 2003 werd de International Standard Identifier for Libraries and Related Organizations (ISIL) officieel geïntroduceerd door de International Standards Organization (ISO). Toch hebben in 2010 nog maar 22 landen ervoor geopteerd deze nieuwe 'duurzame code', die gecreëerd werd om 'bibliotheken en aanverwante organisaties' ondubbelzinnig te identificeren, aan te nemen. Nieuwe codes ontwikkelen in een wereld waarin bibliotheekcatalogi meer en meer verweven geraken met internet is geen sinecure. Zoekmachines, ongeacht hun oorsprong of toepassingsgebied, vereisen de duurzame, unieke en universele identificatie van informatiebronnen op internet of in bibliotheekcatalogi. In dit artikel over de nieuwe ISIL-faciliteit van de Koninklijke Bibliotheek van België willen we vooral aandacht besteden aan het ontstaan van de code en een kort overzicht geven van zijn geschiedenis en kenmerken. Verder zullen ook enkele praktische toepassingen en de huidige stand van zaken besproken worden. Onze aandacht gaat ook naar codes in het algemeen en hun toenemende betekenis voor bibliotheken en informatiemakelaars. Ofschoon enkele auteurs betwijfelen of de ISIL wel de nodige verspreiding zal krijgen als institutionele code is de auteur van mening dat de code in de toekomst aan belang zou kunnen winnen.

ABSTRACT

In 2003 the International Standard Library Identifier (ISIL) has been officially introduced and approved by the International Standards Organization (ISO). However, by 2010 only twenty-two countries have adopted this new 'persistent identifier' which has been created to uniquely identify libraries 'and related organizations'. Developing new identifier systems in a world where library catalogs are increasingly merging with the internet proves quite a challenge. Search engines, regardless of their origin and scope, require persistent, unique and universal identification of resources on the internet and in library catalogs. In this paper on the new ISIL facility at the Royal Library of Belgium we will focus predominantly on the identifier's origins and shortly outline its history and characteristics, some practical applications and its current position. Some attention will be drawn to coding and identifiers in general and their growing importance for libraries and information providers. Though some authors doubt whether the ISIL will be widely adopted as an institutional identifier the author of this paper thinks the code may prove its value for the future.

resources. Paper presented at the NASIG 23rd Annual Conference: "Taking the Sting Out of Serials" June 8, 2008. http://www.oclc.org/news/events/presentations/2008/20080606_NASIG_Registry.ppt

- Heise, A.M. (2004). *Bibliothekssigel. Gedruckt und online. Bemerkungen über Sigelverzeichnisse und Bibliothekssigel anlässlich des 100. Geburtstags des früheren Auskunftsbüros der Deutschen Bibliotheken. Zeitschrift für Bibliothekswesen und Bibliographie*, 51 (5-6), 305-15.
- Hill, R. (1986). *A first course in coding theory*. Oxford Oxfordshire. New York: Clarendon Press. Oxford University Press.
- International Organization for Standardization (2009): ISO 15511:2009. International standard identifier for libraries and related organizations (ISIL). Retrieved 19.04.2010, from http://www.iso.org/iso/iso_catalogue/catalogue_tc/catalogue_detail.htm?csnumber=52666.
- ISO/DIS. (2000). *International Standard Identifier for Libraries and Related Organisations (ISIL) ISO/DIS 15511 Information and documentation* (pp. 9).
- Klemperer, K., Martin, D., & Cave, C. (2007). *ONIX Serials Online Holdings Message Formats. ONIX Serials Online Holdings A- to-Z. Version 1.0 User Guide J.W.P.f.t.E.o.S.O.H. Information (Ed.)* Retrieved from <http://www.editeur.org/files/ONIX%20for%20Serials%20-%20SOH/ONIXSerialsOnlineHoldingsAtoZ.htm>
- Library of Congress (2010): *MARC Code List for Organizations*. Retrieved 19.04.2010, from <http://www.loc.gov/marc/organizations/>.
- Martin, D., & Potter, L. (2000). *Name Numbering for the UK Book Industry British National Bibliographic Research Fund Report* (pp. 30). s.l.: The Library and Information Commission.
- National Information Standards Organization (2006): *NISO Identifier Roundtable, March 13-16, 2006*. Retrieved 15.04.2010, from <http://www.niso.org/news/events/niso/past/ID-06-wkshp/>.
- Rethinking Initiative (2007): *A Manifesto for Rethinking Resource Sharing*. Retrieved 10.03.2010, from <http://rethinkingresourcesharing.org/manifesto.html>.
- Sabin, J., Eames, W., Vall, R.W.G., & Bibliographical Society of America. [from old catalog]. (1867). *A dictionary of books relating to America* (pp. 29 v.). New-York,: 1868 i. e.
- Wikipedia. (2010a). *Bibliothekssigel*. Retrieved from <http://de.wikipedia.org/wiki/Bibliothekssigel>
- Wikipedia (2010b): *Die ISIL-Landkarte*. Retrieved 28.04.2010, from <http://wiki.openstreetmap.org/w/index.php?title=DE:ISIL-Landkarte&oldid=387551>.

Noten

1. Bedoeld wordt het Technical Committee 46 (TC46), Subcommittee 4 (SC4). Deze subcommissie gaat over Technical Interoperability. Binnen de subcommissie is het de Working Group 8 (WG8) die zich specifiek bezig houdt met de ISIL. Commissie 46 (Information and documentation) werd opgericht in 1946 en ressorteert onder de Association française de normalisation. Het secretariaat van de ISIL-werkgroep is gevestigd in Nieuw-Zeeland. Voorzitter (tot einde 2011) is Ms. Alison Elliott. Janifer Gatenby, van wie twee artikels geciteerd worden, is secretaris van de werkgroep. België en Nederland zijn betrokken bij de activiteiten van de werkgroep als waarnemend lid ('O'-member).
2. In de (overwegend) Engelstalige literatuur wordt de term identifier gebruikt. Wij hebben in dit stukje geopteerd voor de kortst mogelijke term, nl. code. Bijkomend voordeel is dat deze ook in de vakliteratuur over codetheorie wordt gebruikt (Hill, 1986). De Nederlandse termen identifier en identificatienummer (Van Dale) zijn lang en vervelend in het gebruik en worden vermeden.
3. Archieven krijgen een aparte behandeling in samenspraak met het Algemeen Rijksarchief. Aanvragen van archieven worden voorlopig doorgestuurd naar het Algemeen Rijksarchief en daar verder verwerkt. Voor de Nederlandse aanpak zie de bijdragen daarover van Tim de Haan (De Haan, 2009; De Haan, Vermeeren, & Vermote, 2008).

Het gaat er niet alleen om wat hij wil.

Het gaat erom hoe u hem hiervan voorziet.

Als informatiespecialist doet u meer dan alleen informatie verzamelen. Door eindgebruikers te voorzien van datgene dat zij nodig hebben, op het juiste moment en in de juiste vorm, helpt u hen betere professionals te worden.

Als 's werelds toonaangevende aanbieder van informatiediensten kan EBSCO u hierbij helpen. Wij doen dit door u toegang te bieden tot content van meer dan 79.000 uitgevers en door u te ondersteunen met een team van getrainde professionals. Daarnaast besparen onze informatiebeheerssystemen u veel tijd, waardoor u zich kunt richten op uw eindgebruikers.

Hierdoor kunt u zich ervan verzekeren het juiste antwoord altijd bij de hand te hebben.

Neem vandaag contact met ons op!
mailnl@ebSCO.com
 tel: +31 297 386 386

EBSCO

ebSCO.com

information to inspiration

Kwaliteitsinformatie • Beheer van bronnen • Toegang
 Integratie • Consultatie